

Ժողովրդեանն ընդ արեւմտեայց՝ գիտութեանց եւ արուեստից եթէ ոչ եւ այլ հոգք մեծամեծք ՚ի վերայ հասանէին, եւ այն գրեաթէ միանգամայն իսկ անդէն ՚ի սկզբան թագաւորութեանն, եւ գոգջիր մինչեւ ՚ի սպառ. համայն եւ այնպէս ըստ իւրում հարուստ հանճարոյ եւ պնդութեան սրտի եւ բազկի՝ առ ամենայն հասանէր, առաւել կամ նուազ յաջողութեամբ. զամենայն յանձանձէր, յամենայն կողմն եւ առ ամենեսին դառնայր. յար ՚ի շարժման, հանապազ յոգորումն, առ ՚ի յառաջատութիւն անյեղլի եւ անյաղթ կամացն եւ դիտմանց: Եւ ըստ այսմ բարուց՝ ՚ի դէպ է ասել, եթէ ոչ միշտ յօտարաց՝ այլ եւ անձամբ անձին առթէր երբեմն տագնապս, անտեղիտալի ունելով ոգի եւ տենչ տիրապետական. եւ ինձ այսպէս թուի, զի եթէ էր յաջողեալ նմա, ըստ դաշանցն կռելոց ընդ Պեմունդի Գ, խաղաղօրէն ժառանգեցուցանել թոռնէի իւրում զԱնտիոք, ստէպ բաղխելոց էր ընդ մերձաւոր սուլտանս Հալպայ եւ Իկոնիոնի, իբրու եկամտից ՚ի բաժինս քրիստոնէից. գիտակ գոլով եւ սոցա զօրութեան թագապսակ հայկական առիւծուն, նկրտէին ըստ բերելոյ պատահէին՝ կանխել կոխել զսահմանս նորա: Բայց վտանգն մեծ եւ գործ յերկար, կամ մանաւանդ խափանարար մեծագոյն բարգաւաճանաց եւ ձեռնարկութեանց Լեւոնի, որ եւ պնդութեան մտաց նորին հոչակագոյն յայտարար, յԱնտիոքայ մարզէն ծագեցաւ, յոր հարկ հասանէ եւ մեզ միսիլ եւ յերկարել զբանս, թէ կամաւ եւ թէ ակամայ:

Էջ 489- նկար 220. *Ընկալանակ արծաթի ոսկեգօծ*¹²⁸:

¹²⁸ Թէպէտ եւ ոչ հին եւ ոչ վաւերական կարծեմ զըմպանակս զայս, յորոյ մէջն երեւի պատկեր նման դրամոյ եւ կնքոյ Լեւոնի, եւ յեզերսն՝ քանդակք այլ եւ այլ կենդանեաց եւ հաւուց, այլ զի կամեցեալ է արուեստաւորին, (որպիսի եւ է մտօք), տալ զայն համարել Լեւոնի, կամ միոյ ուրուք ՚ի յաջորդաց նորին թագաւորաց Ռուբինեանց, կամեցաք յաւելուլ եւ զայն ՚ի շարս յիշատակարանաց Սիսուանայ: